

Mestres, metges i mossos

Article de José Zaragoza publicat al diari Avui (14.12.05)

Contra el soroll, feina ben feta. Contra la crítica gratuïta, decisions valentes per resoldre problemes. Contra les maniobres pensades per erosionar un projecte polític, acció constant de govern. Aquesta setmana es compleixen dos anys dels acords del Tinell, que el desembre del 2003 van fer possible un govern catalanista i d'esquerres després de 23 anys de governs de Pujol i vuit de pactes CiU-PP.

Han estat dos anys en què alguns han volgut aprofitar el soroll al voltant de l'Estatut (projecte que Jordi Pujol va tancar al calaix a canvi del suport del PP) per tapar la gestió eficaç d'un executiu que ha hagut d'assumir la feixuga herència de la inacció convergent.

Afortunadament per als catalans, la feina feta és molta i és al sac: en 23 mesos, el Parlament ha aprovat 23 lleis (Urbanisme, barris, paisatge,...) i hi ha uns altres 22 avantprojectes legislatius en tràmit. El govern, que té en les polítiques socials el seu cavall de batalla, ha impulsat un acord estratègic per millorar la competitivitat de l'economia catalana que, per exemple, contempla una línia de crèdits de 200 milions d'euros per a petites i mitjanes empreses.

El govern ha previst una inversió de 150 milions per lluitar contra l'atur i la precarietat laboral; ha reduït un 10% els accidents a la feina; ha desplegat els Mossos a Barcelona, amb 2.164 agents més; ha previst ajudes per a la rehabilitació dels barris més degradats; ha signat un conveni amb l'Estat per invertir més de 7.000 milions d'euros a construir noves carreteres i millorar les existents; ha dissenyat un Pla d'Infraestructures del Transport amb una assignació que supera els 37.000 milions; ha planificat, fins al 2012, una inversió de més de 3.300 milions per modernitzar els centres sanitaris i construir-ne 14 de nous; ha reduït el temps d'espera per a intervencions quirúrgiques a menys de sis mesos; ha contractat 344 nous metges.

Aquest govern, presidit per un socialista, ha redactat el mapa de presons de Catalunya. Se'n faran vuit de noves, amb capacitat per a 6.500 reclusos. També

ha estat aquest govern el que ha desencallat el canal Segarra-Garrigues i ha destinat 676 milions al pla de regadius. Ha impulsat la construcció de 47 noves residències per a la gent gran, ha augmentat les pensions més baixes, ha legalitzat l'adopció per part de parelles del mateix sexe. Incorporarà 4.200 nous mestres a les escoles i instituts, ha previst una inversió de 569 milions d'euros per a la construcció de nous equipaments docents, ha adquirit el compromís de crear 30.000 noves places de llars d'infants en quatre anys amb l'ajuda dels ajuntaments, ha apostat per la construcció de 42.000 vivendes socials, ha engegat un pla de xoc d'equipaments culturals, amb una inversió de 144 milions d'euros.

I ha projectat com mai la cultura catalana a l'exterior, portant-la a la Fira de Guadalajara i fent que Catalunya sigui la invitada a la Fira de Frankfurt del 2007. Aquest govern, catalanista i d'esquerres, ha fet possible el retorn dels papers de Salamanca en col·laboració amb la Comissió de la Dignitat, ha creat l'Agència Catalana de Consum, el Centre d'Estudis d'Opinió i ha impulsat l'Oficina Antifrau.

I tot això -la llista és encara molt més llarga- en només dos anys, temps que d'altres han desaprofitat per acusar d'ofici, criticar per criticar, erosionar, manipular, conspirar, intoxicar i demonitzar la institució del govern de Catalunya. Que ningú s'enganyi, i tampoc l'oposició dels senyors Mas i Piqué: aquest govern governa, treballa incansablement i afronta els problemes per resoldre'ls.

Aquesta és l'essència del canvi que va viure el país el desembre del 2003. Un país cansat de veure com CiU trigava onze anys a solucionar la línia elèctrica de les Gavarres, de veure com CiU va ser incapaç de desencallar la línia de Bescanó (per cert, ara ordena als seus alcaldes encapçalar manifestacions). Un país tip d'aguantar que CiU es negués a reformar l'Estatut per tal de conservar el poder que el PP li va servir amb safata. Un país fastiguejat de veure com CiU es va negar a fer noves presons durant 12 anys.

I ara el país està cansat de com, un cop a l'oposició, la tàctica de Convergència es limita a fer soroll i a demanar tot allò que ells no van fer. Però erren el tret,

perquè el govern s'arremanga i consolida les bases del canvi polític i social que Catalunya reclamava. I per molts anys!